

ה"ט 21258/08/22 - רונן גבעון, מיכל גבעון נגד שגיא ישראל קרשובר

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 21258-08-22 גבעון ואח' נ' קרשובר

בפני מבקשים	כבוד השופט מוטי כהן
נגד משיבים	
1. רונן גבעון	
2. מיכל גבעון	
שגיא ישראל קרשובר	

החלטה

רקע וההליך המשפטי

1. המבקשים עתרו כנגד המשיב בבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת תשס"ב-2001 (להלן: "החוק").
2. בבקשה נטען כי המשיב הינו בעל דירה בבניין המשותף בו מתגוררים המבקשים, ברח' הרב קוק 97 קרית מוצקין (להלן: "הבית המשותף").
3. יצוין כי המשיב ורעייתו רכשו את הדירה לפני מספר שנים מאת המבקשים, שהינם בעלים של 2 דירות בבית המשותף.
4. בין הצדדים מתנהלים הליכים משפטיים הדדיים בפני המפקחת על הבתים המשותפים שעניינם סכסוכי שכנים בנוגע לבית המשותף.
5. ביום 08.08.22 בשעה 00:30 או בסמוך לכך, עת שבה המבקשת לביתה ברכבה, יחד עם בנה, הופתעה מהימצאותו של המשיב אשר עמד מחוץ לרכבה והחל מצלם ומקליט את תנועתה אל תוך חניית דירתה.
6. לטענת המבקשת, עקב התנהגותו זו של המשיב חשה בחרדה של ממש, ואף פנתה בתלונה למשטרת ישראל כנגד המשיב.

7. עוד נטען כי המשיב שלח אל המבקש ביום 16.11.21 מסרונים במלל "karma is a bitch" **שמונה פעמים** באותו יום (להלן: "**המסרונים**").
8. כן טענו המבקשים לשימוש בגידופים מצד המשיב, ואף צרפו לבקשה תעוד של מסרונים בין הצדדים.
9. למשיב טענות ביחס לעוצמת הרעש של התריס החשמלי המוצב בפתח החניה הפרטית של המבקשים (להלן: "**תריס החניה**"), ולטענתו, המבקשים לא טרחו לטפל בתריס החניה ולשמנו, ועקב כך בוקע ממנו רעש בעוצמה גבוהה הפוגע בשקט בבית המשיב.
10. כן מלין המשיב על המצלמות הפזורות בבית המשותף ונשלטות, לדבריו ע"י המבקשים, ובכך לשיטת המשיב, נפגעת פרטיותו ופרטיות משפחתו.
11. המשיב הוסיף כי ביום 06.08.22 בשעה 02:00 בלילה, פתחו המבקשים את תריס החניה, דבר שיצר רעש עז ועורר בהלה אצל ילדיו הקטנים של המשיב. לטענת המשיב, חרף פניותיו למבקש, לא הואיל האחרון לשמן ולתקן את תריס החניה.
12. ביום 10.08.22 ניתן צו במעמד צד אחד למניעת הטרדה מאיימת מצד המשיב.

טיעוני הצדדים בדיון

13. המבקשים חזרו בדיון על טענותיהם כפי שהובאו בבקשה, וכן הציגו סרטון בו נראה המשיב מחוץ לרכב המבקשת מצלם אף הוא את הארוע עם מכשיר הטלפון הנייד שלו.
14. בסרטון נשמעת המבקשת מבוהלת ומפוחדת מהסיטואציה שנוצרה, וניכר כי מפגש כזה בין הצדדים איננו המפגש הראשון בנסיבות כאלה.
15. אף המבקשים אינם סבורים שהמשיב הינו "פושע" (כך בעמ' 1 מול שורה 24 לפרוטוקול), ואולם ההליכים המתנהלים בין הצדדים במסגרת סכסוך השכנים אפשר שגלשו למחוזות שאינם ממן העניין ומשכך, הוגשה בקשה זו.
16. המשיב מודה בארוע תריס החניה, והוסיף כי "**אולי לא הייתי צריך לרדת למטה, אבל מדובר בשטח ציבורי, חניה של בנין**" (עמוד 4 לפרוטוקול, מול שורה 36).
17. גם בעניין המסרון, אין חולק כי זה נשלח ע"י המשיב, אולם האחרון טוען כי שלח רק **מסרון אחד** ולא שמונה,

ועשה זאת מהמחשב ואפשר שמדובר בכשל של האפליקציה/תוכנה שבאמצעותה בוצעה השליחה. המשיב הסביר את השתלשלות האירועים שהביאה למשלוח המסרון - ובכללה מחלוקת ביחס לדמי וועד הבית ו"גילוי" של נסח רישום מקרקעין שחשף כי המשיב חויב בסכום וועד בית בשיעור גבוה ממה שהיה עליו לשלם, כך לטענתו.

18. המשיב הציג בדיון היום תמונות של תריס החניה ומיקומו ביחס לדירת המשיב.

19. כל רצונם של המבקשים הוא בשקט ומרחק מהמשיב, ונדמה כי זהו גם רצונה של אשת המשיב (עמ' 3 לפרוטוקול, שורות 31-33).

דין והכרעה

20. לאחר ששקלתי טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל בחלקה. להלן אפרט ואנמק.

21. להלן יובאו הסעיפים הרלוונטיים לענייננו מהחוק.

"הטרדה מאיימת"

סעיף 2(א) לחוק מגדיר באופן כללי את המושג "הטרדה מאיימת" כדלקמן:

"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו."

22. לצד זאת, ומבלי לפגוע בהגדרה הכללית, מפרט סעיף 2(ב) לחוק מקרים קונקרטיים בהם המחוקק רואה כדרכים לביצוע הטרדה מאיימת:

"(1) בבילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת;	
(2) בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו;	
(3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר;	
(4) בפגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו;	

(5) בעיסוק בשמירה בבית משותף בניגוד להוראות לפי, התשס"ט-2008.

23. כאשר המבקש מוכיח כי התקיימה אחת מהחלופות של סעיף 2 (ב) לחוק, יהא עליו להוכיח בנוסף את היסוד שמעשי ההטרדה או נקיטת האיומים נותנים בסיס סביר להנחה כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו או בפרטיותו או בחירותו של האדם, יסוד הקבוע בהוראת סעיף 2 (א) לחוק.

24. כאמור לעיל, בסעיף 1 לחוק הצהיר המחוקק על תכליתו והיא: **"...להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו."** בראש ובראשונה, ניתן לזהות מעשי הטרדה מאיימת עם מעשים הפוגעים בפרטיות. אולם לא רק. החוק נועד להגן על שלל אינטרסים וזכויות מוכרים ומוגנים במשפט הישראלי. הוא נועד להגן על גופו של אדם; על חופש התנועה שלו; הזכות לקניין; וזכותו של אדם לשם טוב (ראו בנוסף החלופות בסעיף 2(ב)). החוק מקנה נדבך נוסף של הגנה, מעבר להגנות הקבועות בדין הפלילי.

25. כידוע הזכות לפרטיות היא זכות חוקתית. סעיף 7 לחוק כבוד האדם וחירותו קובע כי **"כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו."** הפסיקה ראתה בפגיעה בשלוות חייו של המוטריד כחלק מהזכות לפרטיות. הפסיקה ראתה בזכות לפרטיות זכות לנהל את חייו בדל"ת אמות ביתו ללא הפרעה מבחוץ (ראו: בג"צ 2481/93 **דין נ' מפקד מחוז ירושלים**, פ"ד מח(2) 456, 470 (1994)), ברוח המושג שהוטבע במשפט האמריקאי "The right to be left alone" (ראו: יצחק עמית חסיונות, ערכים ואינטרסים מוגנים - הליכי גילוי ועיון במשפט האזרחי והפלילי עמ' 1132 (2021)). ואכן תפיסה זו אומצה בפסיקת בית משפט העליון בע"א 8483/02 **אלוניאל בע"מ נ' מקדונלד**, פ"ד נח(4) 314 שם נפסק:

"עניינה של זכות הפרטיות הוא אפוא באינטרס האישי של האדם בפיתוח האוטונומיה שלו, במנוחת נפשו, בזכותו להיות עם עצמו ובזכותו לכבוד ולחירות."

26. **נשאלת השאלה האם מעשי המשיב מהווים הטרדה מאיימת?** על שאלה זו אשיב בחיוב, שהרי תגובת המבקשת מנוכחותו של המשיב בשעת לילה מאוחרת מחוץ לרכבה מדברת בעד עצמה. המבקשת הופתעה וחסה מאוימת מנוכחותו של המשיב, וניכר כי זה האחרון ארב לתנועתה בעת כניסתה לחניית דירתה.

27. סבורני כי אף אם הרעש הבוקע מתריס החניה של המבקשת מפר את שלווה הלילה של המשיב, אין בכך הצדקה לרדת בשעה כ"כ מאוחרת, לארוב למבקשת ולצלם את תנועתה בהפגנתיות. ישנן דרכים אחרות לממש את זכות המבקש לשקט ולמניעת מפגעים, ככל שאלו קיימים, ואיני קובע מסמרות בהליך זה בעניין שכזה.

28. התרשמתי שהמבקשת חוותה פחד ואיום עת גילתה למולה את המשיב בשעת לילה מאוחרת מפתיע אותה ומצלם את תנועת רכבה אל תוך חניית דירתה הפרטית. הדברים ניכרו היטב בסרטון שצולם ע"י בנה מתוך הרכב בו נהגה.

29. הנשיא שמגר, כתב עוד בטרם חקיקת החוק, בצורה נבואית, בד"נ 9/83 בית הדין הצבאי לערעורים נ' **ועקנין**, פ"ד מב(3) 837 (1988) (להלן: עניין ועקנין), פרשנות למה כולל המושג "הטרדה אחרת", המהווה פגיעה בפרטיות, על פי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981 (להלן: חוק הגנת הפרטיות). לדידו הטרדה אחרת היא:

"למשל, מעשה מקובל למדי של צעידה גלויה וצמודה ואף הפגנתית אחר אדם אחר, בכל מהלכיו, שאיננה בגדר מעקב סתר אלא עיקוב גלוי. דומה לכך המשמרת הצמודה) picketingבלע"ז), הניצבת ליד ביתו של אדם או סובבת על פתחו. מעשה כמתואר עלול להדיר אדם משלוותו, מהרגשת הביטחון האישי שלו ומתחושתו, כי הוא יכול לנהל את חייו לעצמו, בלי שענייניו הפרטיים הופכים לתצוגה לאחרים, ובכך הטרדה שבמעשה והפגיעה בפרטיות העולה ממנה. כמובן, אין כאן כל ניסיון למצות את תיאור משמעותו של הביטוי כי אם אך רצון להדגישו."

ראו גם: 34679-04-22 ד"ר שרון אלרעי פרייס נ' סדי בן שטריט (פורסם בנבו).

30. דברים אלו מתאימים לענייננו. בספר צווי הרחקה במשפט אזרחי עמ' 141 העיר המחבר (גלי רון) כי **"במהלך השנים שחלפו מאז חוק חוק למניעת הטרדה מאיימת ועד היום, התרחב באופן ניכר השימוש בחוק זה. מהפסיקה הענפה שכבר קיימת ניתן לראות כי הוא הורחב, בין היתר, לסכסוכי שכנים, סכסוכים כספיים שגררו עמם הטרדה מאיימת, איומים כלפי אנשי ציבור ומניעת הפגנות בסמוך לבתיהם הפרטיים וליישומים נוספים."** (על התרחבות התפרשות החוק על פי הפסיקה על הטרדות ממניעים שונים ומגוונים ראו גם: דוד ש' גבאי ריכטר "מה בין בן זוג לשעבר שאינו מרפה לבין שכן כפייתי? על אודות חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב - 2001" חוקים ט 2017 עמ' 313).

31. יחד עם זאת, בבר"ע 179/04 נס שובל נ' מרים ניסים נפסק על ידי כבוד השופט דרורי כהאי לישנא:

"העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת. יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאיימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו של בית המשפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל בפסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להיסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה."

32. כאמור, הוכח בפני כי המשיב נקט בהטרדה מאיימת כלפי המבקשת, וכן הוכח כי בין הצדדים התנהלה בעבר

תכתובת מסרונים המלמדת על כעס מצד המשיב בקשר עם סכסוך השכנים בין הצדדים. כל אלו, וכן על רקע הסכסוך אשר מוסיף להתנהל בפני המפקחת על הבתים המשותפים, מקימים חשש שמעשים שכאלה ישובו על הילוכם כחלק נלווה לסכסוך השכנים.

33. עם זאת, התרשמתי שהמשיב הינו אדם נורמטיבי, אשר הפנים את משמעות הצו וחשיבותו, ואף לאחר שניתן הצו במעמד צד אחד לא ארע כל אירוע נוסף (עמוד 1 לפרוטוקול, מול שורה 30).

34. יצוין עוד כי בשים לב לכך שמדובר בשכנים בבית משותף, ומשלא מצאתי כי מעשי המשיב מקימים חשש לפגיעה **ממשית בשלוות חייה של המבקשת** (כקבוע בסיפא לסעיף 4(א) לחוק) אינני נעתר לסעד המבוקש בסעיף ה לבקשה (להורות למשיב להימצא במרחק מסוים ממקום עיסוקם של המבקשים ומדירת מגוריהם).

35. סבורני שבכך הושג איזון ראוי בין זכות המבקשים לפרטיות לבין חופש התנועה של המשיב כדייר באותו בית משותף.

36. סוף דבר - ניתן בזה צו האוסר על המשיב :

- א. להטריד את המבקשים בכל דרך ובכל מקום, לרבות בביתם ובמקום עבודתם.
- ב. לאיים על המבקשים בכל דרך, בין ישירות ובין באמצעות אנשים אחרים.
- ג. לבלוש אחר המבקשים, לארוב להם, להתחקות אחר תנועותיהם ומעשיהם, או לפגוע בפרטיותם בכל דרך אחרת.
- ד. ליצור עם המבקשים כל קשר, בעל פה, בכתב, או בכל אמצעי אחר.

37. הצו יעמוד בתוקפו לתקופה של 6 חודשים מהיום.

38. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, קיבלתי כאמור את בקשתם באופן חלקי, ובשים לב לאופי הסכסוך ומהותו, אינני עושה צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ט אב תשפ"ב, 16 אוגוסט 2022, בהעדר
הצדדים.